

ת"פ 27308/02/15 - מדינת ישראל נגד יוסף דהן

בית משפט השלום בקריות
ת"פ 27308-02-15 מדינת ישראל נ' דהן

בפני
כבוד השופט יוסי טורס
מדינת ישראל
בעניין:

המאשימה

נגד
יוסף דהן

הנאשם

גזר דין

כתבי האישום וההליכים

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של פציעה, לפי סעיף 334 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - "חוק העונשין"). מכתב האישום עולה כי ביום 11.9.14 התעורר ויכוח בין הנאשם למתלונן על רקע שימוש בדרך. עקב כך, הנאשם יצא מרכבו, ניגש למתלונן אשר ישב ברכבו, והיכה בו מכת אגרוף באפו. כאשר יצא המתלונן מרכבו, הכה אותו הנאשם שוב במכות אגרוף במצחו ובראשו. כתוצאה ממעשים אלו נגרם למתלונן חתך באורך של כ-3 ס"מ אשר נתפר בבית החולים, וכן נפיחות מעל הגבה, עיבוי רירית בסינוס, נפיחות בעין שמאל ושפשוף בסנטר.

2. בהמשך ביקש הנאשם להודות ולצרף תיק נוסף - ת"פ 25475-12-14 שעניינו תקיפת עובד ציבור, לפי סעיף 382א(א) לחוק העונשין. מעובדות כתב האישום המצורף עולה כי ביום 17.1.14 ביקש פקח מהמועצה האזורית תמר מהנאשם להזיז את רכבו אשר חנה במקום חניה אסור. הנאשם סירב ולאור כך החל הפקח לרשום לו דו"ח. בתגובה אחז הנאשם בסנטרו של הפקח.

תסקיר שירות המבחן

3. בעניינו של הנאשם הוגשו שלושה תסקירים מטעם שירות המבחן. בשל צנעת הפרט אין בכוונתי לפרט את תוכנם של התסקירים ורק אציין כי מדובר בנאשם כבן 41, נשוי ואב לשלושה ילדים. הנאשם תיאר התמכרות לסמים וניסיונות גמילה שלא צלחו. הנאשם הביע חרטה על מעשיו וייחס אותם לתקופה קשה בחייו, טרם החלטתו לשינוי.

עמוד 1

שירות המבחן התרשם מאדם מתפקד ובעל כוחות, הנתמך על ידי משפחה אוהבת. כן התרשם שירות המבחן ממוטיבציה אמיתית לשינוי אצל הנאשם והתייחסות בוגרת ואחראית. לאור כך, ביקש שירות המבחן לשלב את הנאשם בהליך טיפולי הכולל השתלבות בקבוצות טיפול והליך של גמילה מסמים. הנאשם מסר מספר בדיקות שתן שהעידו על ניקיון מסמים והתמיד בהגעה למפגשים. מנחי הקבוצה דיווחו כי הנאשם מעורב בשיח הקבוצתי ומהווה מודל חיובי עבור חברי הקבוצה. בסיכומי של דבר סבר שירות המבחן כי ראוי להעמיד את הנאשם במבחן למשך שנה, במסגרתו ישולב בהליך טיפולי שיש בו להפחית מהסיכון להישנות העבירות וזאת בצד המשך בדיקות הסמים. עוד המליץ שירות המבחן על הטלת מאסר מותנה ופיצוי.

טיעוני הצדדים לעונש

4. ב"כ המאשימה טען כי מעשי הנאשם פגעו בערכים של שלמות הגוף ובטחון משתמשי הדרך. כמו כן הפנתה המאשימה לחומרת מעשיו של הנאשם ולחבלות שנגרמו למתלונן בתיק העיקרי. צוין כי יש לנקוט יד קשה ביחס לעבירות אלימות ולכן הוצע מתחם עונש הולם הנע בין 6-18 חודשי מאסר בפועל. ביחס לעונש הראוי טענה המאשימה כי לאור חומרת המעשים, אין לתת משקל גבוה להמלצת שירות המבחן ויש להטיל על הנאשם ענישה מוחשית מאחורי סורג ובריה לצד מאסר מותנה ופיצוי למתלונן.

5. ב"כ הנאשם הפנתה לנסיבות חייו של הנאשם, להליך השיקומי שעבר וכן למצבו הרפואי בגין תאונת עבודה בה נחבל לפני מספר שנים. צוין כי חלף זמן לא מבוטל מאז ביצוע העבירות וכי הנאשם עבר שינוי משמעותי בתקופה זו, כפי שציין שירות המבחן. לאור כך, ביקשה הסנגורית להטיל עליו ענישה כמוצע על ידי שירות המבחן.

6. הנאשם בדברו האחרון הביע צער וחרטה על מעשיו. כן ציין הנאשם שכיום הוא עושה כל שביכולתו על מנת לטפל בבעיותיו ולחזור לדרך הישר.

דין והכרעה

7. כידוע, מאז תיקון 113 לחוק העונשין גזר הדין ניתן במסגרת הליך תלת שלבי. בשלב הראשון יש לקבוע אם כתב האישום מתאר אירוע אחד או מספר אירועים. לאחר מכן יש לקבוע את מתחם הענישה ההולם את האירוע ובסופו של תהליך, יש להחליט אם נכון לחרוג מהמתחם שנקבע, שאחרת ייגזר העונש בגדרי המתחם. בענייננו נדמה כי המאשימה טענה למתחם אחד ואילו הסנגורית לא נתנה דעתה לעניין. מדובר בשני אירועים שונים אשר אוחדו לכדי דיון משותף במסגרת צירוף תיקים. מדובר במעשים שונים, שבוצעו במועדים שונים, במקומות שונים, כלפי קורבנות שונים וללא כל קשר ענייני ביניהם. מכאן, ברי שמדובר בשני אירועים שונים לפי מבחן הקשר ההדוק (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.14)). עם זאת, אציין כבר עתה שאטיל על הנאשם עונש אחד כולל בגין כל העבירות (סעיף 40ג(ב) לחוק העונשין).

8. **הערכים המוגנים בבסיס העבירה:** במעשיו פגע הנאשם באופן ממשי בתחושת הביטחון האישי, כמו גם בגופם ובשלוות רוחם שלהמתלוננים. כמו כן במעשיו בתיק המצורף, פגע בשלטון החוק ובסדר הציבורי. בהקשר זה אפנה לדבריו של כב' השופט עמית בבש"פ 1802/11 **נתנאל לוי נ' מדינת ישראל** (16.3.11)

"נקעה נפשו של הציבור מהאלימות הסתמית ההולכת ומתעצמת במקומותינו. נקעה נפשו של הציבור מבריונים אלימים המטילים חתם על אזרחים תמימים שנקלעו לקרבנות של אותם בריונים, שכל "גבורתם" נידפת ומתפוגגת שעה שהם מוצאים עצמם על ספסל הנאשמים בבית המשפט, אין כמו תופעת הבריונות כדי לפגוע באיכות החיים של האזרח הקטן שמוצא עצמו מפוחד שמא בשל "מבט חטוף" או מילה "מיותרת" הוא עלול ליפול קורבן להתפרצות אלימה מצד אדם שאינו מכיר כלל כך לגבי בריונות ברחוב ובמקומות ציבוריים וכך לגבי בריונות ואלימות במקומות בילוי ובמועדונים".

9. **נסיבות ביצוע העבירה:** הגם שאין מדובר בעבירות בעלות תכנון קודם, אין להקל ראש בחומרת הנסיבות. בתיק העיקרי, נגרמה חבלה לא קלה למתלונן, אשר הצריכה תפירה. אירוע מסוג זה עלול אף להסלים חיש מהר לכדי אסון ואין צורך, למרבה הצער, להרחיק עדותנו בעניין זה והדברים ברורים. בתיק המצורף אמנם לא נגרמה חבלה כלשהי לפקח ומדובר היה בנגיעה בלבד בפניו, אך התנהגות זו מעידה על התרסה וזלזול בסדר הציבורי ובשלטון החוק. התנהגות מסוג זה עלולה לגרום לפגיעה קשה בשלטון החוק וביחס של הציבור לנציגיו.

10. **מדיניות הענישה:** לצורך בחינת מדיניות הענישה ביחס לתיק העיקרי, אפנה לפסקי הדין הבאים:

רע"פ 4968/14 **פייבושנקו נ' מדינת ישראל** (17.7.14), בו נידון הנאשם לעונש מאסר בן 8 חודשים בגין כך שהיכה את המתלוננת במכות אגרופ וגרם לה חבלה של ממש. בקשה לרשות ערעור נדחתה.

עפ"ג (מח' מרכז-לוד) 30709-01-12 **לופט נ' מדינת ישראל** (27.3.12), בו נדחה ערעור נאשם אשר נידון ל-10 חודשי מאסר (כולל הפעלת מאסר מותנה) בשל כך שהיכה את המתלונן במכת אגרופ באף, בעקבות ויכוח.

עפ"ג (מרכז) 51754-01-12 **מדינת ישראל נ' יצחק צח בבתי** (12.6.12), בו התקבל ערעור המדינה על ביטול הרשעתו בדין של נאשם, בשל כך שתקף את המתלונן במכות אגרופ בעקבות ויכוח במשחק כדורסל וגרם לו לשבר באף. על הנאשם הוטל צו של"צ לצד צו מבחן.

ע"פ (מח' מרכז) 16160-10-11 **טבצניק נ' מדינת ישראל** (25.12.11) בו הוקל עונשו של נאשם והועמד על 4 חודשי עבודות שירות, בשל כך שתקף את המתלונן על רקע ויכוח בנושא ענייני ועד הבית, וגרם לו חתכים בפיו ושריטות בעינו.

ע"פ (מח' מרכז) 41309-08-11 **מעודד נ' מדינת ישראל** (18.12.11), בו הוקל עונשו של נאשם והועמד על 4 חודשי עבודות שירות, בשל כך שהיכה את המתלונן במקל ובאגרופים וגרם לו חבלה של ממש.

11. לאור כל זאת, אני בדעה כי מתחם הענישה ההולם את העבירה בתיק העיקרי, נע בין מספר חודשי מאסר שיכול יורצו בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל.

12. ביחס למדיניות הענישה בעבירה של תקיפת עובד ציבור אפנה לרע"פ 642/14 **יצקוב נ' מדינת ישראל** (10.3.14) בו הוטלו על נאשם שתקף שתי פקחיות חניה בשל דוח שרשמו לו - 6 חודשי מאסר בעבודות שירות; לע"פ (חי') 26891-05-13 **בלעיש נ' מדינת ישראל** (2.1.14), שם תקף הנאשם מאבטח בעירייה וכן פקח, והוטלו עליו 5 חודשי מאסר בפועל; לת"פ (כ"ס) 26318-01-13 **מדינת ישראל נ' אלבו** (1.1.14), בו הורשע הנאשם בביצוע שתי עבירות של תקיפת עובד ציבור ונדון ל-5 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות.

13. לאור כל זאת, ובהתחשב בנסיבות ביצוע העבירה בעניינו (שלא כללו נזק ממשי והסתכמו בנגיעה בלבד בפניו של הפקח) אני בדעה כי מתחם הענישה את העבירה, נע בין מאסר מותנה ועד 6 חודשי מאסר בפועל.

קביעת עונשו של הנאשם

14. אקדים ואומר כי עניינו של הנאשם מצדיק לדידי חריגה ממתחם הענישה, וזאת בשל סיכויי שיקומו. בהתאם לסעיף 40 לחוק העונשין, בית המשפט רשאי לחרוג לקולה ממתחם הענישה שקבע, אם מצא כי "הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם". בעניין זה נקבע כי "על קיומו של פוטנציאל זה, ניתן ללמוד, בין היתר, מעברו של הנאשם; משיתוף הפעולה שלו עם רשויות החוק ועם שירות המבחן; ומקיומה של תמיכה והתגייסות משפחתית לצידו של הנאשם." (רע"פ 7683/13 **דוד פרלמן נ' מדינת ישראל** (23.2.14)).

15. שירות המבחן התרשם מהשינוי שעבר הנאשם בחייו ומסיכויי שיקומו. צוין כי הנאשם אינו עושה שימוש בסמים, הוא השתלב היטב בקבוצות הטיפול ואף משמש מודל חיובי לחברי הקבוצה. עוד צוין כי המשך הטיפול עשוי להפחית את הסיכון להישנות עבירות. שירות המבחן הוא הגוף המקצועי האמון על הערכת סיכויי שיקומם של נאשמים, ואף אם בית המשפט אינו כבול להמלצותיו, ניתנות להן משקל ממשי בבואו של בית המשפט לגזור את דינו של הנאשם.

16. העבירה אותה עבר הנאשם חמורה. מדובר במעשה בריונות מהסוג שיש בו לפגוע פגיעה קשה בתחושת הביטחון של הציבור. נקל לשער את סבלו של המתלונן, הפחד שאחז בו ואף הבושה, עת הפתיע אותו

הנאשם והיכה בו באגרופים, כך פתאום בעודו יושב במכוניתו. אכן, חומרת העבירה לעיתים תביא למסקנה לפיה יש להעדיף את עקרון ההלימה על פני שיקומו של נאשם, שכן שיקומו של נאשם אינו חזות הכל ויש שנכון להעדיף שיקולים אחרים (ע"פ 5376/15 **ניסים ביטון נ' מדינת ישראל** (11.2.16)). עם זאת במקרה זה נראה כי מדובר בנאשם המצוי כיום "במקום אחר" ועונש מאסר כעיתירת המאשימה אינו הולם בנסיבות העניין. עוד אציין כי עונש מאסר מאחורי סורג וברית, יביא לקטיעת ההליך השיקומי (ראה סעיף 1 לפקודת המבחן) וסברתי כי תוצאה זו אינה ראויה בנסיבות המקרה. לא התעלמתי מעברו הפלילי של הנאשם. עברו אכן אינו קל ואולם העבירה האחרונה בה הורשע בוצעה בשנת 2008 והנאשם מעולם לא ריצה עונש מאסר (ולו בעבודות שירות).

17. התלבטתי שמא העונש ההולם הוא מאסר בעבודות שירות ואולם הממונה על עבודות השירות ציין כי בשל מצבו הרפואי, הנאשם אינו כשיר לעבודות שירות. אף אם ראוי היה להטיל על הנאשם עונש מאסר קצר בעבודות שירות, אינני סבור כי נכון יהיה להטיל עליו מאסר מאחורי סורג וברית, רק בשל כך שאינו כשיר לבצע עבודות שירות. מדובר לא רק בעונש שימנע את האפשרות לחייב את הנאשם בצו מבחן (סעיף 1 לפקודת המבחן), אלא הוא מהווה החמרה בלתי ראויה, דווקא כלפי אדם חולה וחלש, שהרי "לא יתכן, כי אדם עם מוגבלות יאסר במקום שאחר לא יאסר" (רע"פ 1/09 **אסרף נ' מדינת ישראל** (17.3.10)). עם זאת, פטור בלא כלום אי אפשר, ובכוונתי לחייב את הנאשם בצו של"צ וכן בקנס (לעניין הקנס כאמצעי ענישה אלטרנטיבי למאסר, ראו למשל בג"ץ 1892/14 **האגודה לזכויות האדם בישראל נ' השר לביטחון פנים** (13.6.17), פסקה קכו' לפסק דינו של המשנה לנשיאה, כב' השופט רובינשטיין. הדברים נאמרו בעיקר ביחס לעבירות כלכליות, אך הם יפים לדידי גם במקרים אחרים. כן ראו בעניין זה את ע"פ 4318-10-11 **מדינת ישראל נ' רפאילוב ואח'** (5.1.12); פסק דינו של כב' השופט (כתוארו אז) ר. שפירא: "חוק העונשין מאפשר שימוש גם באמצעי ענישה אחרים שיש בהם כדי להרתיע ולשדר מסר מתאים לנאשם ולחברה. אמצעי יעיל להרתעה והרתעה הוא הקנס הכספי. ...ענישה כספית תכאיב למבצע העבירה ותבהיר לו היטב את הפסול שבמעשיו וגם תעביר מסר זה לכלל הסובבים אותו".

כמו כן מובן שהנאשם יחויב גם בפיצוי הולם לאור הפגיעה הלא קלה שנגרמה למתלונן.

18. סיכומי של דבר, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, הן לקולה והן לחומרה, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. מאסר על תנאי למשך 5 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור במשך שנתיים כל עבירת אלימות כלפי גופו של אדם, שגרמה לפחות חבלה של ממש.
- ב. אני מעמיד את הנאשם במבחן למשך שנה. מובהר לנאשם שעליו לקיים את הוראות שירות המבחן ואם לא יעשה כן ניתן יהיה להפקיע את הצו ולהטיל עליו ענישה נוספת.

ג. קנס בסך 3,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-6 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.8.17 ובכל 1 לחודש אחריו. אי תשלומו של אחד התשלומים במועד, יעמיד את היתרה לפירעון מיידי.

ד. צו של"צ בהיקף של 100 שעות. מובהר לנאשם שעליו לבצע את הצו בהתאם להוראות שירות המבחן ואם לא יעשה כן ניתן יהיה להפקיע את הצו ולהטיל עליו ענישה נוספת.

ה. פיצוי למתלונן (ע"ת 3) בסך 10,000 ₪. הסכום ישולם עד יום 1.8.17 המאשימה תמסור למזכירות בתוך 15 יום את פרטי חשבון הבנק של המתלונן ותביא לידיעתו תוצאת גזר הדין. מובהר כי אין בסכום זה למצות את מלוא זכויות המתלונן והוא רשאי כמובן להגיש בעניין תביעה אזרחית.

המזכירות תמציא את גזר הדין לשירות המבחן, אשר יגיש תכנית של"צ בתוך 30 יום.

קיימת זכות ערעור בתוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ה סיוון תשע"ז, 19 יוני 2017, בהעדר הצדדים.